

DET KGL. NORSKE VIDENSKABERS SELSKAB, MUSEET

rapport

ARKEOLOGISK SERIE 1974:2

Utgravning av gravhaug
på Hynne, Levanger, Nord-Trøndelag
ved Asle Bruen Olsen

Universitetet i Trondheim

"Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Museet. Rapport. Arkeologisk serie" skal bringe stoff fra det faglige og geografiske ansvarsområde som Antikvarisk avdeling, DKNVS, Museet representerer.

I serien publiseres materiale som en av ulike hensyn finner ønskelig å gjøre kjent. Oftest vil det dreie seg om foreløpige rapporter, og materialet kan senere bli bearbeidet for videre publisering. Oppdragsrapporter vil utgjøre en stor del av serien.

Rapport-serien er ikke periodisk, og antall nummer pr. år vil variere. Serien startet i 1973. Det fins parallelt en "Botanisk serie" og en "Zoologisk serie".

"Arkeologisk serie" trykkes i A4-format i offset. Minimum opplag er 50.

Som regel blir norsk språk brukt, også i referat og sammendrag. Medarbeidere fra andre land kan bruke sitt morsmål, om nødvendig med norsk referat.

For manuskriptet, illustrasjoner, referanser o.l. følges vanlige retningslinjer. (Jfr. retningslinjer for K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Miscellanea). Innholdet sammenfattes vanligvis i et innledende abstract eller et fylligere avsluttende sammendrag.

Utgiver:

Universitetet i Trondheim
Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Museet,
Antikvarisk avdeling.
N-7000 Trondheim.

Rapport A 1974 : 2. RETTELSER.

S. 8 1. 7 skal stå: Blant beina ble også funnet en del trekull.

s.10 1.10 skal stå: Minst to begravelser ble påvist.

DET KGL.NORSKE VIDENSKABERS SELSKAB, MUSEET
RAPPORT ARKEOLOGISK SERIE : 1974 : 2.

ASLE BRUEN OLSEN:

UTGRAVNING AV GRAVHAUG PÅ HYNNE, LEVANGER K.NORD-TRØNDELAG.

K.Norske Vidensk.Selsk.Mus. Rapp. A 1974-2

Bruen Olsen,A.: Hynne - Levanger.

N-7000 Trondheim desember 1974. 500 ekspl. ISBN 82-7126-052-9.

ARKEOLOGISK UTGRAVNING AV GRAVHAUG.

HYNNE, GNR.44, BNR.2, SKOGN., LEVANGER K., NORD-TRØNDELAG.

Bakgrunn for utgravningen.

Etter diverse befaringer (de tidligere innberetninger) ble det våren 1973 besluttet å heve fredningen av fornminnet etter søknad fra Statens Vegvesen og grunneier Noralf Hynne. Grunngivelsen for søknaden var at gravhaugen stengte for en videre utnyttelse av grustaket på Hynnes eiendom. Grusen ble benyttet av Statens Vegvesen til utbedringer av E6. Betingelsene var at Vegvesenet og grunneieren bekostet utgiftene til utgravning av haugen.

Tidsrom. Deltakere.

Tilsammen 5 uker ble brukt til utgravningen av haugen, fordelt på tidsrommene 1.7.-25.7.74 og 13.8.-22.8.74. Deltakere i første fase av utgravningen var Liv Schjelderup, Jan Christophersen, Kåre Hasselberg, Scott Sibary og Asle Bruen Olsen. I siste fase deltok Kåre Hasselberg, Scott Sibary, Geir Tilseth og Asle Bruen Olsen.

Haugens beliggenhet.

Gravhaugen lå på toppen av en nord-sydgående morenerygg i svakt hellende terreng. Fra moreneryggen var det vid utsikt mot vest utover breibygda Skogn. Den delen av moreneryggen som lå på Hynnes eiendom, og som ikke var berørt av grustaket, var inngjerdet og brukt som beitemark. Gravhaugen lå i nordvestre hjørne av dette engområdet grensende til grustaket på hhv.nordvestre og sydvestre side. Avstanden mellom kanten av grustaket og gravhaugen var i nordvest ca. 5m og i sydvest ca.3m.

Haugens utseende.

Pløying i øst og nordvest hadde visket ut konturene slik at det ikke var mulig å bedømme nøyaktig haugens avgrensning

og høyde. På de sider hvor haugen var overpløyd fortonet den seg derfor kun som en diffus forhøyning i terrenget. Bare fra den sydvestre kanten var det mulig å danne seg et omtrentlig bilde av opprinnelig form og dimensjoner. Fig. 1,2,3. Her stakk fotkjedestein fram gjennom torven. Disse skal ha kommet til syne først i de senere år p.g.a. fetråkk. På grunnlag av fotkjedens krumning ble haugens diameter anslått til å være 20-25m. Høyden var vanskeligere å vurdere. Nivåforskjellen mellom høyeste punkt og nederste fotkjedestein var vel 3m, men p.g.a. hellingen i terrenget kunne høyden være ca. 1m lavere ved midten. Etter graving viste det seg at høyden var ca. 2½m og tverrmål ca. 22m.

I vestre del av haugens midtparti lå en del spredte steiner opp i dagen. Nedenfor steinene mot vest lå et lite nord-sydgående platå. Fra nordvest skar en overvannsgrøft fra grustaket et stykke inn i haugen. Denne grøften var ca. 1m bred, men så pass grunn at den ikke hadde forstyrret haugen vesentlig.

Haugen var gressbevokrt uten trevekst. I vest sto et ca. 5m høyt bjørketre. Det var ingen ytre tegn på plyndring.

Gravingsopplegg.

På grunnlag av fotkjedens krumning målte vi oss fram til et sannsynlig midtpunkt. Ut fra dette la vi profilaksene N-S og Ø-V slik at haugen gravingsteknisk ble oppdelt i tre kvadranter: NØ, NV, SV og SØ. Origo ble lagt sydvest for haugen for å gi alle mål positive verdier. N-S profilen representerte linjen 14x og Ø-V profilen 14y. Midtpunktets koordinater ble da 14x, 14y.

Til fastpunkt (10,00m) ble brukt en større jordfast stein ved kanten av åkeren øst for haugen.

For å få oversikt over haugens oppbygning grov vi først en 3 meters sjakt langs Ø-V profilen i kvadrant SV. Under et relativt tynt jordlag lå et sammenhengende steinlag fra N-S profilen og til fotkjeden. Samtidig begynte vi å grave en tilsvarende sjakt i kvadrant N-Ø, men fullførte ikke

denne ned til steinlaget, da haugfyllen her var så tykk at det ville ta alt for lang tid å fjerne all masse for hånd. Ved sentrum av haugen i NØ-sjakten avdekket vi i dette små deler av en firkantet steinsetning. Fig.9-12. Sjakten ble tegnet og fotografert.

Sjaktgravingene viste at haugen var oppbygd som en jord-dekket røys. Med sikte på at fornminnet skulle totalgraves ble det derfor funnet best å avdekke røysa i sin helhet før stein ble fjernet. For å holde profilene intakt, satte vi av 50 cm profilbenker langs aksene og fjernet ved hjelp av gravemaskin jordlagene i hver kvadrant ned til et tydelig svart, fett matjordlag D som lå umiddelbart over røysa.

Matjordlaget ble deretter gravd vekk for hånd og røysa rensset fram. P.g.a. tidsnød ble bare ytterkanten av røysa tegnet. Hele steinlaget ble så tårnfotografert i 45 ruter á 3 x 3m. Senere viste det seg at høydeforskjellen gjorde det vanskelig å sette sammen bildene til et komplett fotografi. Dette vil eventuelt være mulig ved skråkopiering for å utligne høydeforskjellene. På grunnlag av fotografiene lot det seg likevel gjøre å tegne et nøyaktig plan over røysa. Fig.4-8. Steinsetningen i sentrum ble flategravd slik at de deler av profilbenkene som dekket steinsetningen ble fjernet ved midten. Fig.12.

I siste fase av gravingen ble hele røysa fjernet, likeledes matjordlaget under. Dette var nødvendig for å avdekke eventuelle sekundærgraver eller flatmarksgraver. Muligheten for kullgroper kunne vi heller ikke se bort fra. Til dette tunge arbeidet ble stort sett brukt spett og spade. To traktorer utstyrt med skoper kjørte bort steinen.

Profilen ble så tegnet og fotografert. Til slutt ble også profilbenkene fjernet.

Haugens oppbygning.

Den øverste matjordas tykkelse i østre halvpart av haugen viste at denne del har utgjort en forlengelse av den dyrkede

mark. Fordi matjordlaget A var så tykt, syntes ikke haugens stratigrafi her å ha vært forstyrret i vesentlig grad. Sydvestskråningen har vært for bratt og steinet for dyrking, og må antagelig ha markert enden på åkeren. Nederst i skråningen lå en jordvoll, ganske sikkert enden av en åkerrein. Fig.13-17. Da nesten all jord over røysa var pløyd vekk, vistest ingen tydelig stratigrafi i fyllmassene i denne del av haugen.

Til tross for en viss grad av deformasjon som følge av senere tids oppdyrking, var det ikke vanskelig å se at haugen foruten det øvre matjordlaget A besto av seks karakteristiske lag.

Oppå det opprinnelige matjordlaget på bunnen (G) lå et tynt kullholdig jordlag med skjørbrønt stein (F). Over matjordlaget og brannlaget lå en steinrøys som i utbredelse tilsvarte omtrent hele haugens grunnflate (E). I og over røysa lå et fett, svart matjordlag (D). Øvre skikt av dette svarte matjordlaget var særlig kullholdig (C). Neste lag besto av gul sandjord, muligens en senere påbygning av haugen (B). Den naturlige undergrunnen får betegnelsen H, og et brunt matjordlag i nordre del av røysa vil bli beskrevet under I.

Nærmere beskrivelse av haugfyllen.

(Se fig.13-17)

A. Det øvre matjordlaget dekket hele haugen i en tykkelse som varierte fra 10 cm (i vest) 70 cm (i øst). Det hadde en løs konsistens og fargen var gråbrun.

B. Den gule sandjorda dekket haugens østre del, men var lite markant på vestsiden. Massen er tydeligvis fylt på der hvor røysa var flatest for å få en jevn kurvatur på haugen. Det dreier seg muligens om en senere påbygning fordi laget besto av en helt annen type jord enn haugfyllen under. På grunnlag av farge og konsistens kan det se ut som om denne sandjorda er sand fra undergrunnen oppblandet med matjord. Ingen funn ble registrert i dette

laget, bortsett fra noen spredte kullbiter.

C. Den kullholdige jorda lå 1-5 cm tykk i øvre skikt av matjordlaget D og markerte skillet mellom de to haugfyllmassene. Som B var det vanskeligere å følge dette laget på vestsiden av haugen.

D besto av svart, fet matjord i og over røysa. I øvre del av vestskråningen var laget oppblandet med torvjordslaget til et stykke ned mellom steinene. Fig.16. Ellers lå svartjorda som en kappe over hele røysa. Laget var særlig markant i østre del av haugen, hvor det fortsatte et godt stykke østover fra kanten av røysa. De fleste funn ble registrert i dette laget.

E. Røysa hadde en tilnærmet sirkelrund form. Fig.8. Tverrmålet langs N-S profilen var 21m, og langs Ø-V profilen 18m. Midtpunktet, d.v.s. der hvor røysa var på sitt tykkeste, lå omtrent ved koordinaten 13x, 13y. Steinlagene lå tykkest der hvor terrenget hellet mest, nemlig i vest og syd. I øst og nord var røysa relativt flat (besto av et eller to lag stein), men her var fyllmassen over desto tykkere.

Røysas vestre halvdel var avgrenset av en markert fotkjede, antagelig lagt opp for å motvirke trykket fra steinmassene. Størrelsen på steinene varierte fra 50-100 cm i diameter. Det kan med sikkerhet sies at det ikke har eksistert noen fotkjede på østsiden av haugen, fordi haugfyllen over var urørt. Man så altså at det var laget fotkjede der hvor haugen skrånet, og at fotkjede manglet der hvor haugen var noenlunde flat.

Røysa var oppbygd av morenestein, i størrelser som varierte fra 5 til 100 cm i diameter. Kjernen besto av jevnt over større stein enn i røysa ellers. Midten var markert med en kjempestein som målte 1,3 m på det bredeste. Fig.18. Rundt denne midtsteinen lå et lag av større stein (50-100 cm) innenfor en radius av 2m.

Bortsett fra fotkjeden og kjernen dannet steinene ingen regelmessig struktur m.h.t. form og sammensetning. Røysa var tydeligvis helt tilfeldig oppkastet.

Nord for røysa lå en uregelmessig avlang ansamling av steiner. Denne steinsamlingen markerte ingen sekundær-begravelse e.l.

F.På bunnen av haugen lå det tynne rødbrunte jordlaget med kull og skjørbrunt stein. Dette laget var særlig markant i nordøstre del og rundt sentrum. Det faktum at røysa var bygd over et slikt brannlag, kan være tegn på at her har foregått en eller annen form for seremoniell brenning, kanskje kremering.

G.Det opprinnelige matjordlaget under haugen besto av brun humus, som i overgangen til steril grunn var mer sand-blandet. Tykkelsen varierte noe, men stort sett var dette bunnjordslaget relativt tynt (10-20 cm).

H.Den naturlige undergrunnen under haugen kan karakteriseres som brungul sand med kornstørrelse ca. 0,02-2,0mm.

I.Haugen var i nord forlenget med et mørkebrunt matjordlag som kan ha tilknytning til den avlange steinsamlingen. Guljordslaget lå over denne matjorda.

Steinsetning i sentrum av haugen.

Like nordøst for sentrum i haugen lå en rektangulær steinsetning orientert SV-NØ. Fig.9-12. Den var 3m lang, 2,5m bred og oppbygd av kantede skiferstein som var lagt oppå hverandre. Denne steinkonstruksjonen er av senere dato enn selve røysa fordi binnivået tilsvarte øvre kant av det mørke matjordlaget D. Fig.11. Dessuten vistes en tydelig nedskjæring der hvor steinsetningen var anlagt. Fig.13-17. Fyllen i nedskjæringen var matjord som dekket haugen ellers.

For å få svar på hvilken funksjon steinsetningen kan ha hatt, fjernet vi profilbenkene over og flategrov området

innenfor. I matjordfyllen lå en del stein som må ha tilhørt steinsetningen, men som har rast ned etter at den gikk ut av bruk (se foto). Matjordlaget D var her skåret gjennom, og det øverste steinlaget i røysa fjernet (fortoner seg på profiltegningen som et søkk i røysa). Bunnen var markert av et ca. 20 cm tykt uensartet lag bestående av kalkholdig jord blandet med brent leire, kalk og en del ubrente tre-rester (Funnr.44). I overkant av dette laget fant vi en jernnagle med firkantet tverrsnitt (Funnr.31), en krampe eller en nagle (Funnr.33), et lite jernfragment (mulig del av hestekosøm) (Funnr.32), noen grisetenner (Funnr.43) og krittbiten, kanskje deler av en krittpipe (Funnr.45).

På grunnlag av fyllmassen i nedskjæringen og funn, er det trolig at steinsetningen har tilhørt nedre del av en potetkjeller som har stått oppå haugen kanskje så sent som i forrige århundre. Det var ikke uvanlig at slike lagringshus p.g.a. den gode dreneringen ble plassert oppå store gravhauger. Jordkjelleren har antagelig tilhørt gården Lund som ifølge lokalbefolkningen lå på østsiden av moreneryggen inntil den ble nedlagt på slutten av 1800-tallet.

Det var ingen tegn på at plyndring har foregått forut for byggingen av kjelleren.

Åkerstein.

Vest for steinsetningen, i kvadrant NV, lå langs og delvis i profilbenken en avlang samling (5 x 1m) av nevestore stein like oppunder gresstorva. Et tykt jordlag skilte steinsamlingen fra røysa under. Det må derfor dreie seg om utkastet åkerstein fra nyere tid. (Steinsamlingen er inntegnet i planet Fig.8.)

Begravelser og funn.

Brannbegravelse i sentrum av haugen.

Midt i røysa ved koordinatene 13x,12y, avdekket vi en større konsentrasjon av brente bein oppå en av de store steinene

i bunnen (Fig.19, Funnr.34). I beindyngen, som var ca. 20m vid og 5cm tykk, lå biter trolig av harpiksblandet leire som har vært brukt som tetningsmiddel i bunnen og langs sidesømmen av et neverkar (Funnr.35). Krumningen på bitene tilsier at karet har vært nærmest ovalt med største diameter ca.25 cm i bunnen. Karet må ha tjent som beholder for beina. Blant leira ble også funnet en del trekull (Funnr. 36) og et lite ubestemmelig metallfragment (Funnr.37). Ellers lå spredte bein rundt hovedansamlingen i en radius av ca. 50 cm. Beina veier ca.1,0 kg.

Da det ikke ble påvist noe gravanlegg i sentrum, tyder alt på at dette må ha vært den primære begravelsen i haugen. I så fall avspeiles en meget enkel gravskikk: Etter kremering ble beina rensset, lagt oppi en urne av never og plassert tilfeldig et sted midt i røysa uten gravgods.

Sekundær brannbegravelse ved fotkjeden.

I kvadrant NV, nær kanten av fotkjeden, lå omtrent ved koordinatene 8x og 19,3y en ansamling av brente bein i matjordlaget oppå og innimellom steinene (Funnr.20+39.Fig.20). En del av beinbitene ble funnet så dypt som i matjordlaget under røysa. P.g.a. senere forstyrrelser var det ikke mulig å se noen nedskjæring i haugfyllen, men det er mest trolig at dette var en sekundær brannbegravelse nedgravd etter at haugen var ferdig bygd. Samlet vekt for beina var ca.280g.

Andre funn av brente bein i haugen.

En del lokaliteter med brente bein (Funnr.12,22,23,24,26 og 29) lå spredt utover røysas overflate. Disse var klart forseglet av det mørke matjordlaget og bør altså være samtidig med primærbegravelsen. Ingen av beinansamlingene var så store (1-35g) at de med sikkerhet kan sies å tilhøre separate begravelser. En mulighet er at beina er fordelt utover røysa som en del av seremonien i forbindelse med hovedbegravelsen.

I bunnlaget med skjørbrent stein fant vi også noen brente

bein (Funnr.40,41,42). Disse lå mer spredt enn beina oppå røysa. Det kan her dreie seg om bein som ikke er samlet opp etter kremering.

Kullflak.

I kvadrantene NØ og SØ ble avdekket en del konsentrasjoner av trekull umiddelbart oppå røysa (Fig.21). Det var 7 av dem i alt, med diameter 20-50 cm. Bare i et av disse kullflakene fant vi brente bein (Funnr.26), men de var så få (2g) at det heller må sees på som en tilfeldighet enn som et tegn på kremering.

Kullflakene viser at det har vært brent bål på røysa - kanskje som en del av begravelsesseremonien.

Kullprøver ble tatt i 4 av de 7 kullflakene (Funnr.8,14,15,27).

Løsfunn.

Bortsett fra slagglumper (Funnr.4,6,11,16,17) og noen ubestemmelige jernbiter (Funnr. 4,9,46), ble registrert i alt 5 gjenstandsfunn som hadde tilknytning til haugen. I kv.NØ fant vi en jernnøkkel (Funnr.10,fig.22), og et lite spisst, flatt jernfragment i et av kullflakene (Funnr.13). I kv. SØ lå to jernfragment. Det første et nesten gjennomrustet, avlangt (14 x 2 cm) beslag eller knivblad (Funnr.28). Det andre var spisst og flatt (5 x 2 cm), muligens odden av et knivblad. (Funnr.25). Eneste jernfunn i kv.NV var en jernnagle (Funnr.19). Felles for disse jernsakene var at de alle lå umiddelbart oppå røysa i matjordfyllen. Dette gjør at haugen med sikkerhet kan dateres til jernalder.

Ingen av funnene lå i en slik kontekst at de kan sies å være gravgods i eventuelle sekundærgraver. De kan ha vært kastet eller mistet mens haugen ble bygget eller under den aktivitet som må ha foregått senere.

I torvjordlaget over fant vi nyere tids keramikk (Funnr. 1 og 5), fot av jerngryte (Funnr.18) og en liten glassbit

(Funnr.7) i nedskjæringens fyllmasse, der hvor det antas å ha stått potetkjeller (jfr.ovenfor).

Konklusjon.

Fortidsminnet var en jorddekt gravrøys med diameter 22m og høyde 2,5m. Jordfyllmassen besto av to lag, det øvre en senere påbygning. Røysa var oppbygd av morenestein i varierende størrelse.

I vestre halvdel lå en fotkjede. Kjernen besto av større steiner enn i røysa ellers.

Minst 6 begravelser ble påvist. Hovedbegravelsen bestående av brente bein i en urne, var tilfeldig plassert midt i røysa. En sekundær begravelse av brente bein lå ved kanten av fotkjeden i nordvest.

Ellers lå brente bein spredt utover røysa. Sannsynligvis tilhører disse den primære begravelsen. Gravgods eller gravanlegg ble ikke funnet. Flatmarksgraver eller kullgroper under haugen ble heller ikke registrert. På bunnen av røysa i sentrum og mot nordøst lå det brannlag med skjør-brent stein og noen brente bein. En forklaring på dette laget kan være at kremering har foregått på stedet.

Jernsakene som ble funnet viser at røysa har vært bygd en gang i jernalderen. Mangel på nærmere daterbart gravgods gjør det vanskelig å gi en mer eksakt tidsbestemmelse før kullprøver eventuelt blir C 14-datert.

Haugens størrelse og form sammen med den enkle brentbein-graven gjør imidlertid en datering til eldre jernalder overveiende sannsynlig.

FUNNLISTE T. 19444.

Dato	Nr.	Type funn	Lag følge	Koordinater	Nivå
3.7.	1	To keramikkbiter Rød-grønnglasert. Rødgods.	Lag A. Kv.SV.		
3.7.	2	Et stk. brent bein	Lag A Kv.SV.	13,34x, 12,70y	
5.7.	3	Jernbit, mulig del av nagle.	I underkant av Lag A. Kv.NØ.	16,87x, 16,73y	7,89m
5.7.	4	Jernbit	Lag D. Kv.NØ.	17,40x, 16,35y	7,61m
5.7.	5	To keramikkbiter. Rødglasert m/gule striper.Rødgods.	Lag A. Kv.SV.		
8.7.	6	4 slagghklumper	Lag D. Kv.SV.		
8.7.	7	En liten glassbit (grønt, tynt glass) setning i sentrum.	Lag A i stein-		
8.7.	8	Kullprøve, 3g	Lag D. I kullflak I sentrum: (60x30cm, retn.N-V) 20,15x, 18,60y Kv.NØ.		7,54m
9.7.	9	8 jernbiter	Lag D. I lite kullflak 20x20cm. Kv.NØ.	I sentrum: 19,85x, 18,20y	7,47m
9.7.	10	Jernnøkkel	Lag D. Kv.NØ.	20,00x, 17,43y	7,59m
10.7.	11	Slagghbit	Lag D. Kv.NØ.		
10.7.	12	Noen få brente bein. (lg)	Lag D. Kv. NØ.	15,14x, 21,90y	7,17m
10.7.	13	Jernfragment. Flatt, spisst (2,9 x 0,7cm)	Lag D. Kv.NØ.	20,36x, 18,50y	7,56m
10.7.	14	Kullprøve - vekt lg.	Lag D. I flak av trekull (50cm i diam.) Kv.NØ.	I sentrum: 19,03x, 20,50y	7,54m
12.7.	15	Kullprøve - vekt 4g.	Lag D. Kullflak (36x24cm, retn.N-V) 18,75x, 21,20y Kv. NØ.	I sentrum:	7,38m
12.7.	16	To slagghklumper	I kullflak 15 Kv. NØ.	"	"

Dato	Nr.	Type funn	Lag følge	Koordinater	Nivå
12.7.	17	Slaggklump	Lag D. Kv.NØ.		
12.7.	18	Fragm.av jernkar (Fot-ant.fra nyere tid.)	Lag A. Like opp- under gresstorva. Kv. NV.	12,40x, 15,30y	6,98m
12.7.	19	Jernnagle	Lag D. Kv.NV.	9,84x, 18,30y	5,94m
13.7.	20	Ansamling av brente bein. -Vekt ca. 30 g.	Lag D. Mellom to flate røyssteiner. "Klump"- ca.10cm i diam.Mer spredt innen en radius av 20cm. Like ved fotkjeden.	I sentrum: 8,30x, 19,15y Merknd:Funn 20 tilhører samme beindyng som funn 39.	Topp: 5,67m Bunn: 5,53m
13.7.	21	Delv.forkullede trerester-vekt 3g.	Lag D. Kv.NV.	8,14x, 18,40y	5,61m
15.7.	22	Noen biter av brente bein-vekt 7g	Lag D. Kv. NV.	8,43x, 19,67y	5,70m
15.7.	23	Ansamling av brente bein - vekt 35g	Lag D. Innimellom røyssteiner. Spredn.:20x10cm, retn. NV. Kant med fotkjeden. Kv. NV.	I sentrum: 7,21x, 19,77y	Topp:4,34m Bunn:4,23m
17.7.	24	Noen få brente bein. Vekt 2g	Lag D. Ved fot- kjeden. Kv. SV.	4,90x, 9,65y	4,03m
17.7.	25	Fragm. av spiss jerngjenst.Mulig odd av knivblad. (5 x 2cm)	Lag D. Kv. SØ.	18,50x, 8,03y	6,79m
18.7.	26	Noen få brente bein. Vekt 1g	Lag D.I et lite kullflak (20cm, ovalt,Ø-Vretn.) Kv. SØ.	I sentrum: 14,34x, 8,15y	6,49m
18.7.	27	Kullprøve-vekt 2g	I kullflak beskr. over.	" Merkn:Kassert.	"
18.7.	28	Jernfragm.nesten opprustet (14x2cm). Knivblad el.beslag. (Skisse, dagbok).	Lag D. Vertikal side av røysstein. Kv. SØ.	15,90x, 7,89y	6,30m
19.7.	29	Ansaml. av brente bein. Vekt 17g.	Lag D. Mellom to røyssteiner.Spredn: 50x15cm Ø-V.Kv.SØ.	18,09x,6,10y	
24.7.	30	Kullprøve - vekt 3g.	I bunnlaget innenf. steinsetningen,best. av kull,jord m/kalk br.leire og ubr.tre- rester.	15,15x, 14,22y	7,21m

Dato	Nr.	Type funn	Lag følge	Koordinater	Nivå
24.7.	31	Jernnagle med firk. tverrsnitt	I steinsetn.i overk.av nevnte bunnlag oppå flat stein.	16,28x, 14,60y	7,52m
24.7.	32	Jernfragm. (del av hestesko-søm?)	Ved siden av nevnte flate stein.	16,10x, 14,87y	7,48m
24.7.	33	Bøyd, likearmet jernnagle (til tjoring?)	Lag A. Innenf. steinsetn.		
15.8.	34	Brente bein-vekt 950g. Primær-begravelse.	Lag D.Mellom røyssteinene nær sentrum.Spredn.: 20x20cm,ca.5cm tykt. Ellers spr. beinforekomster innenfor omr.av ca.1m ² rundt hovedansamlingen.	I sentrum: 11,80y,12,98x (Kv.SV)	Bunn:6,19m
15.8.	35	Tettningsmiddel, (harpiksbll.leire?) i søm og bunn av tre el.neverkar	I beskr.bein-ansamling	"	"
15.8.	36	Kullprøve - vekt 1g	"	"	"
15.8.	37	Lite bøyd metall-fragment	"	"	"
15.8.	38	Kullprøve - vekt 2g	Lag G. Kv.SV.		
15.8.	39	Brente bein 250g. Sekundær-begravelse.	I røysa v/fotkjeden.Spredn. over omr.av ca. 30x30cm v.kant av fotkjede. Kv.NV.	I sentrum: 8,00x, 19,37y Merknd. Funn 20 og 39 er egntl. samme beinsaml.	Topp:5,51m Bunn:5,30m
17.8.	40	Brente bein - vekt 5g.	Lag F. Spredn: 5x5cm. Kv. NV.	13,20x, 22,48y	Topp:6,65m Bunn:6,55m
21.8.	41	Spredt forekomst av brente bein. 140g.	Lag F. Kv.NØ/SØ	17,40x-18,40x 13,10y-14,20y	Topp:6,80m Bunn:6,51m
21.8.	42	Spredt forekomst av brente bein - 18g.	Lag F. Delvis under stor midtstein. Kv.SØ/Kv.SV.	13,30x-14,55x 12,50y-13,22y	5,92m

Dato	Nr.	Type funn	Lag følge	Koordinater	Nivå
24.7.	43	Grisetenner	I bunnlag av steinsetn.		
24.7.	44	Ubrente tre- rester (25g)	"		
24.7.	45	Deler av kritt- pipe (?)	"		
9.7.	46	To jernbiter	Lag D. I kull- flak funnr.8	I sentrum: 20,15x, 18,60y Merknd:Kassert.	7,40m

Fotomateriale fra utgravningen: Negativmappe 232-240.

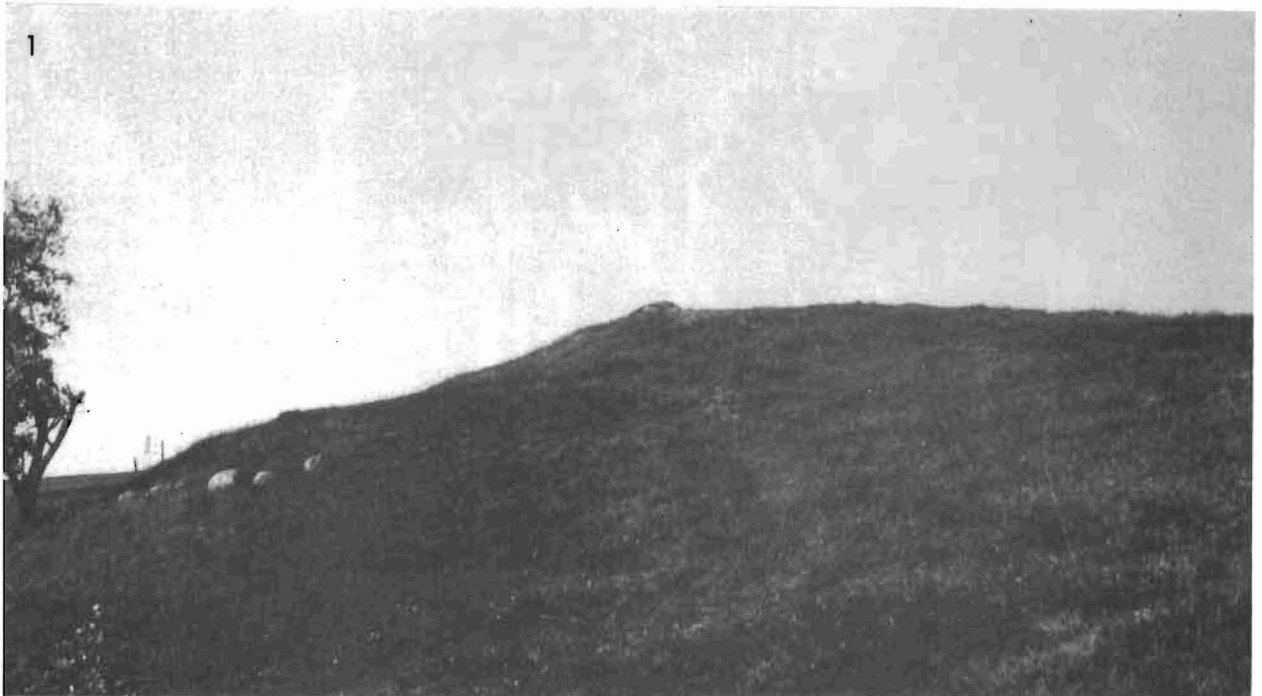
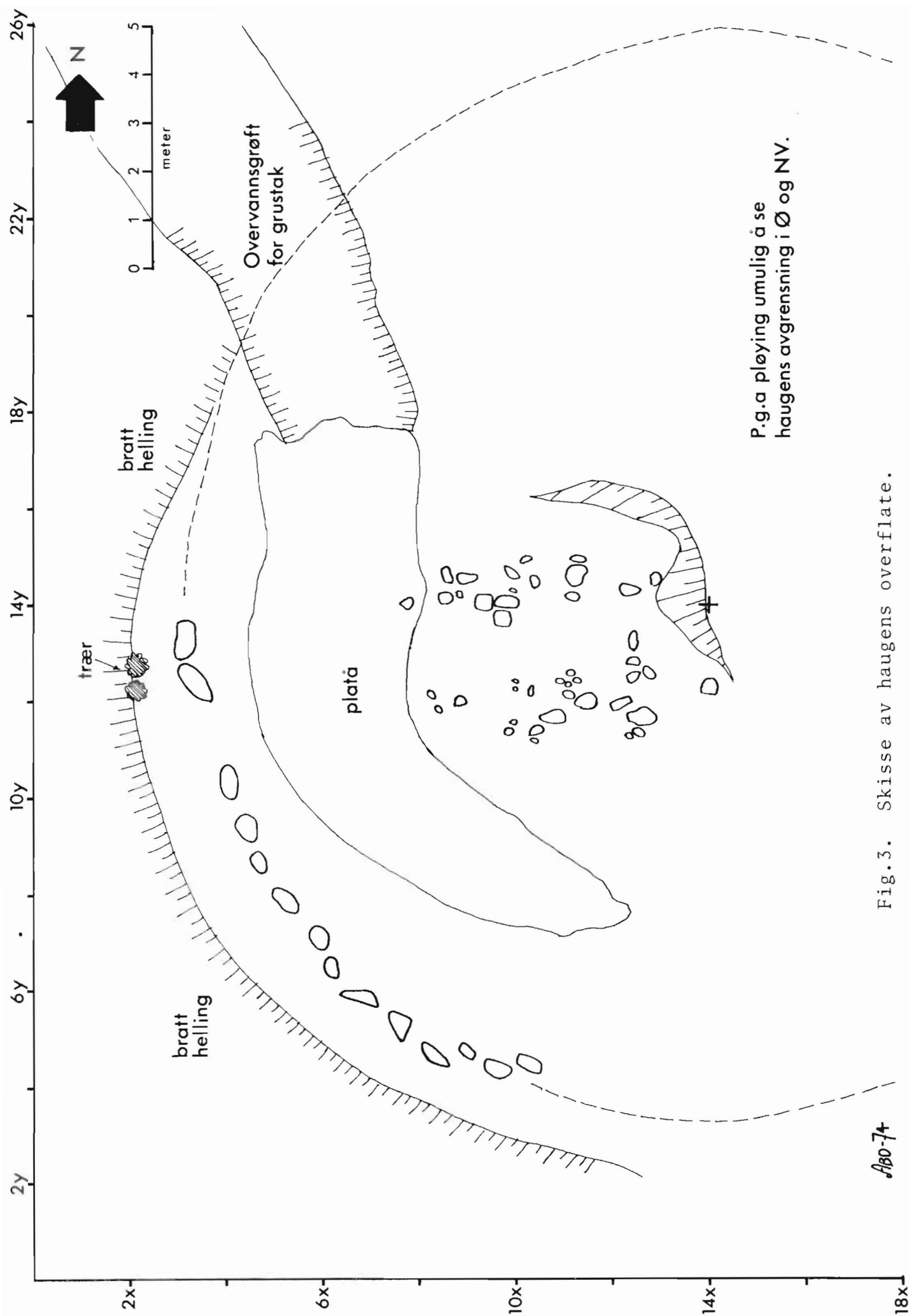

Fig.1-2. Haugen før utgravning. 1.Mot N. 2.Mot NØ.

P.g.a pløying umulig å se
haugens avgrensning i Ø og NV.

Fig. 3. Skisse av haugens overflate.

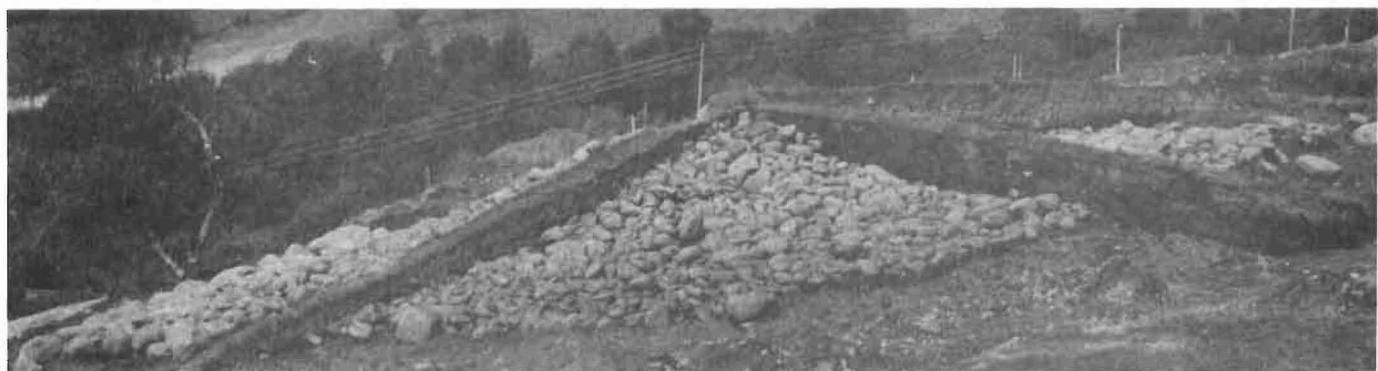
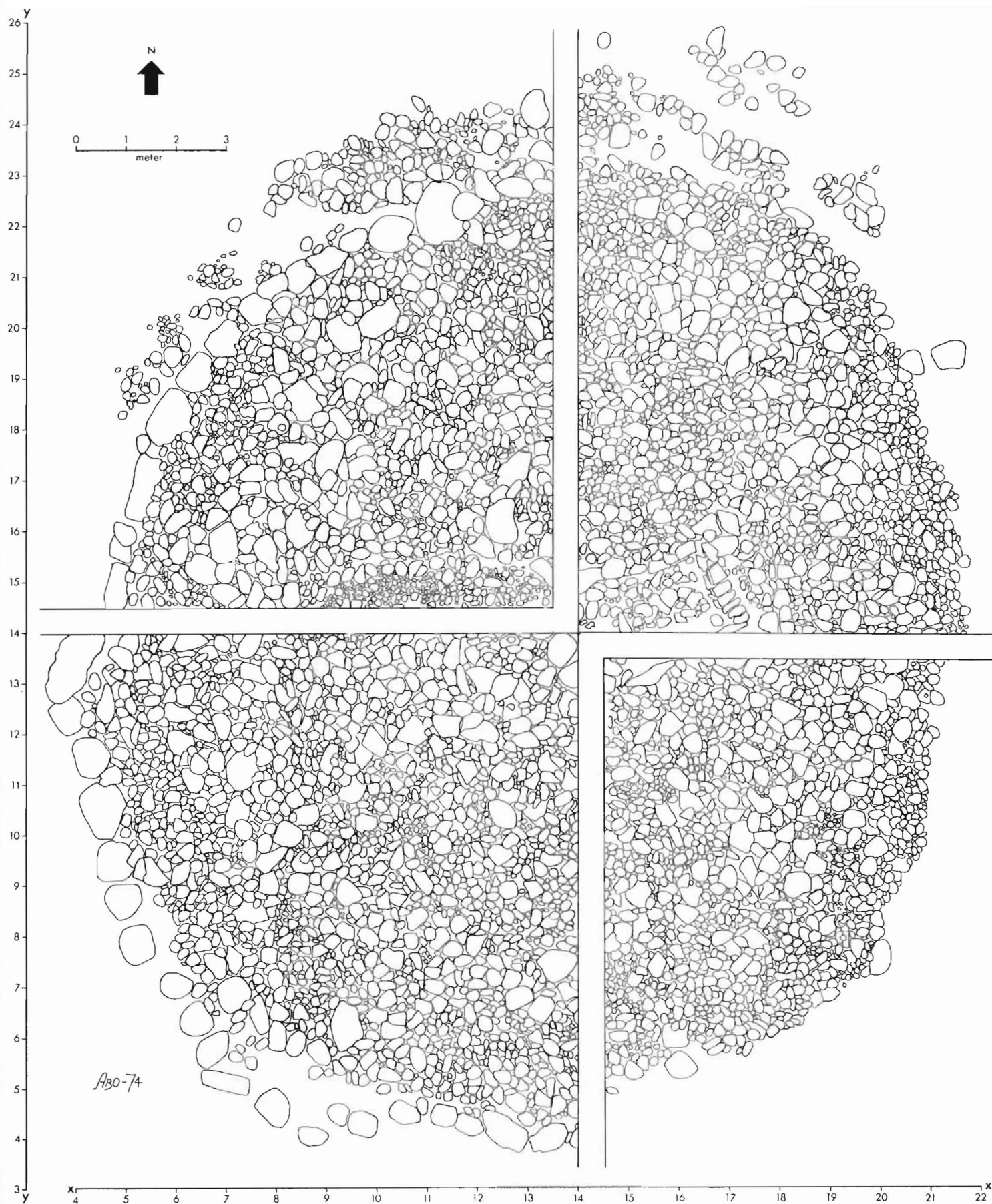

Fig.4-7. Steinlaget i haugen. 4.Mot SV. 5.Mot SØ.
6. Mot NØ. 7.Mot NV.

9

10

Fig.9-10. Firkantet steinsetning i midten. 8.Mot VSV. 9.Mot S.

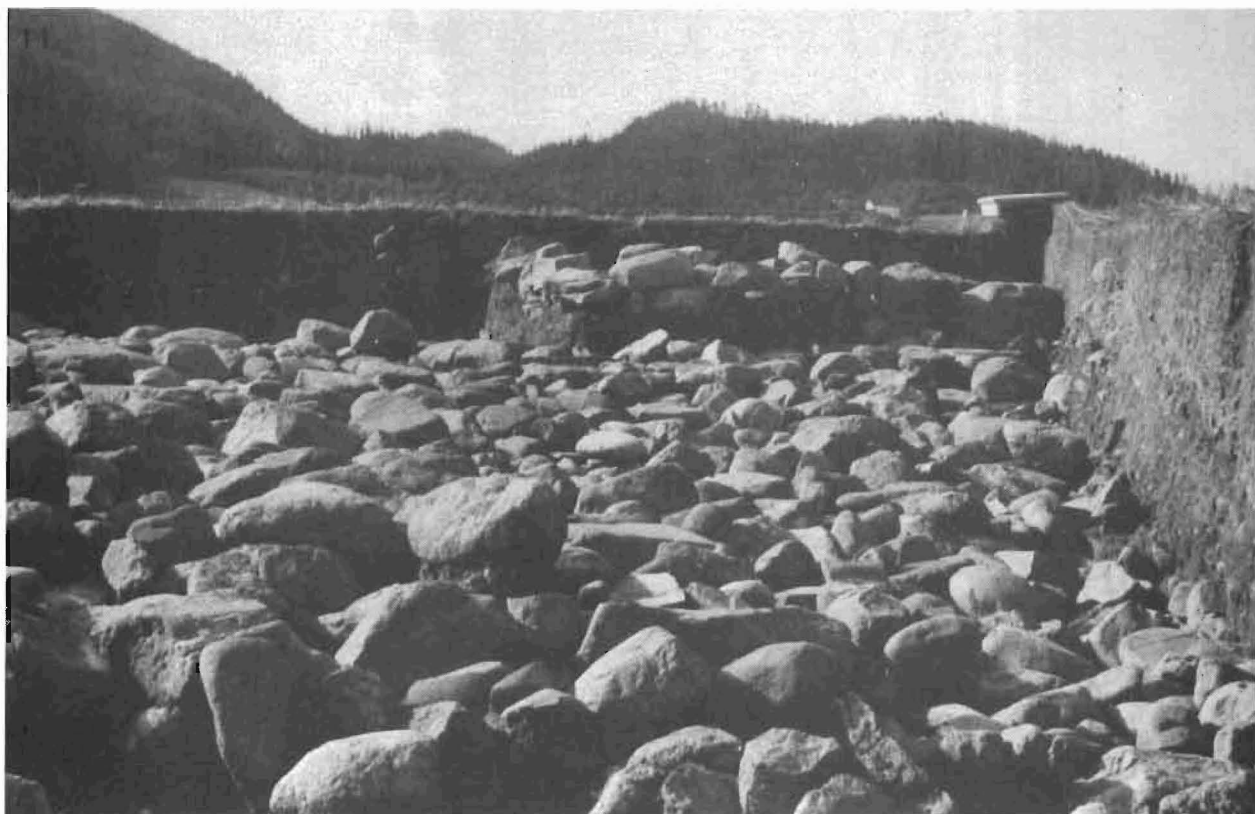

Fig.11-12. Firkantet steinsetning. 11.Mot S. 12.Tårnfoto.

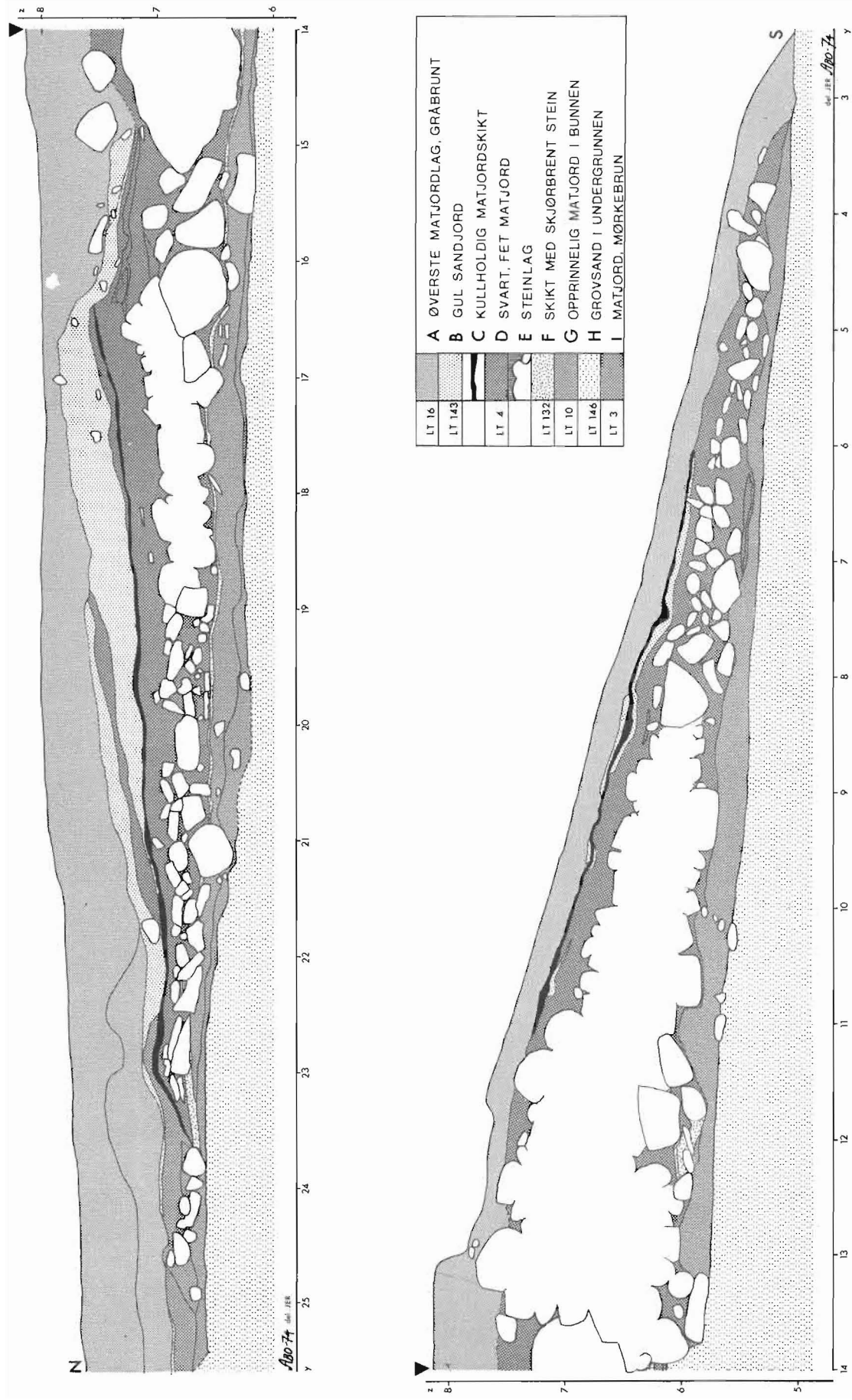

Fig.13 a-b. Profil N-S.

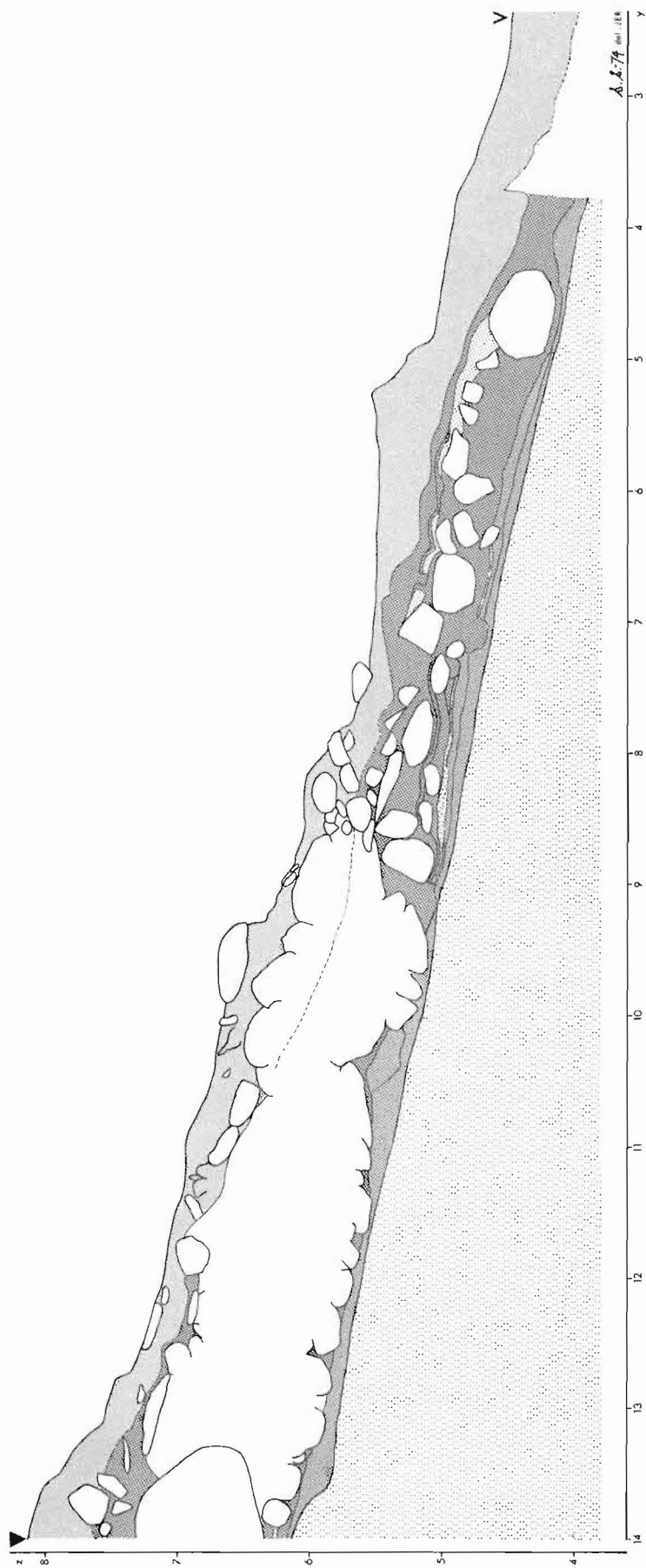
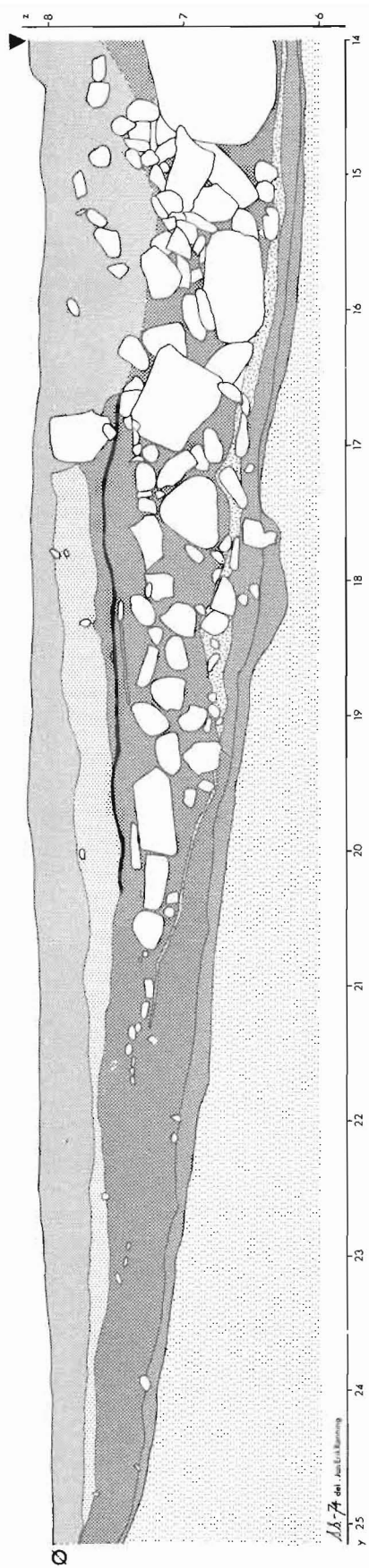

Fig.13 c-d. Profil Ø-V.

Fig.14. Profil N. Mot V. Fig.15. Profil S. Mot Ø.

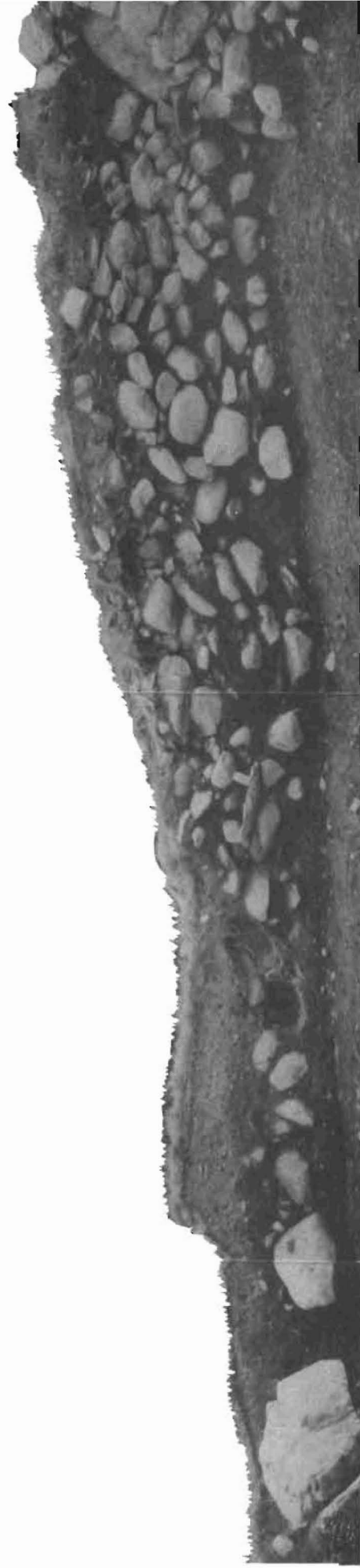
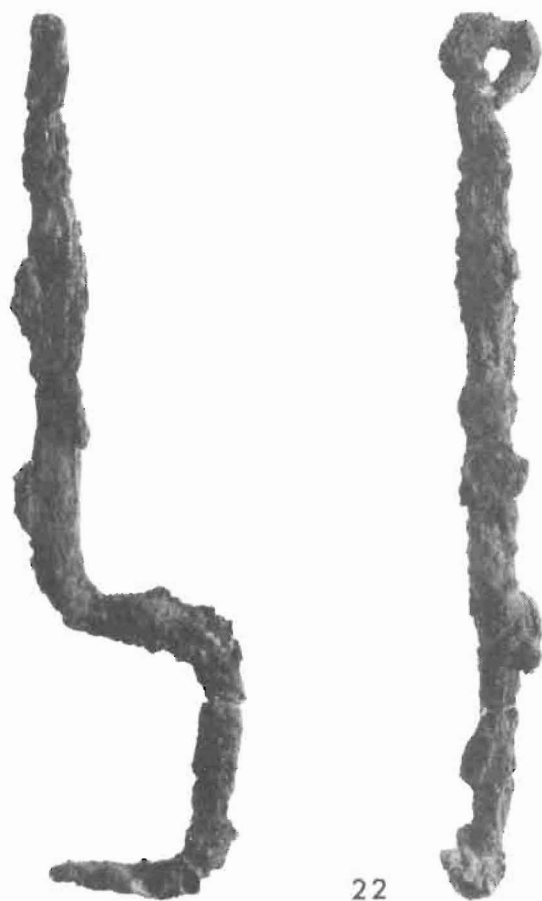

Fig.16. Profil Ø. Mot S. Fig.17. Profil V. Mot N.

18

22

Fig.18. Stor stein i sentrum. Mot N.

Fig.22. Jernnøkkel 1 : 1. Fra to sider.

Fig.19. Beinsamling ved sentrum. Funnr.34. Mot Ø.

Fig.20. Beinsamling ved utkant av haugen. Funnr.20+39. Rett ned.

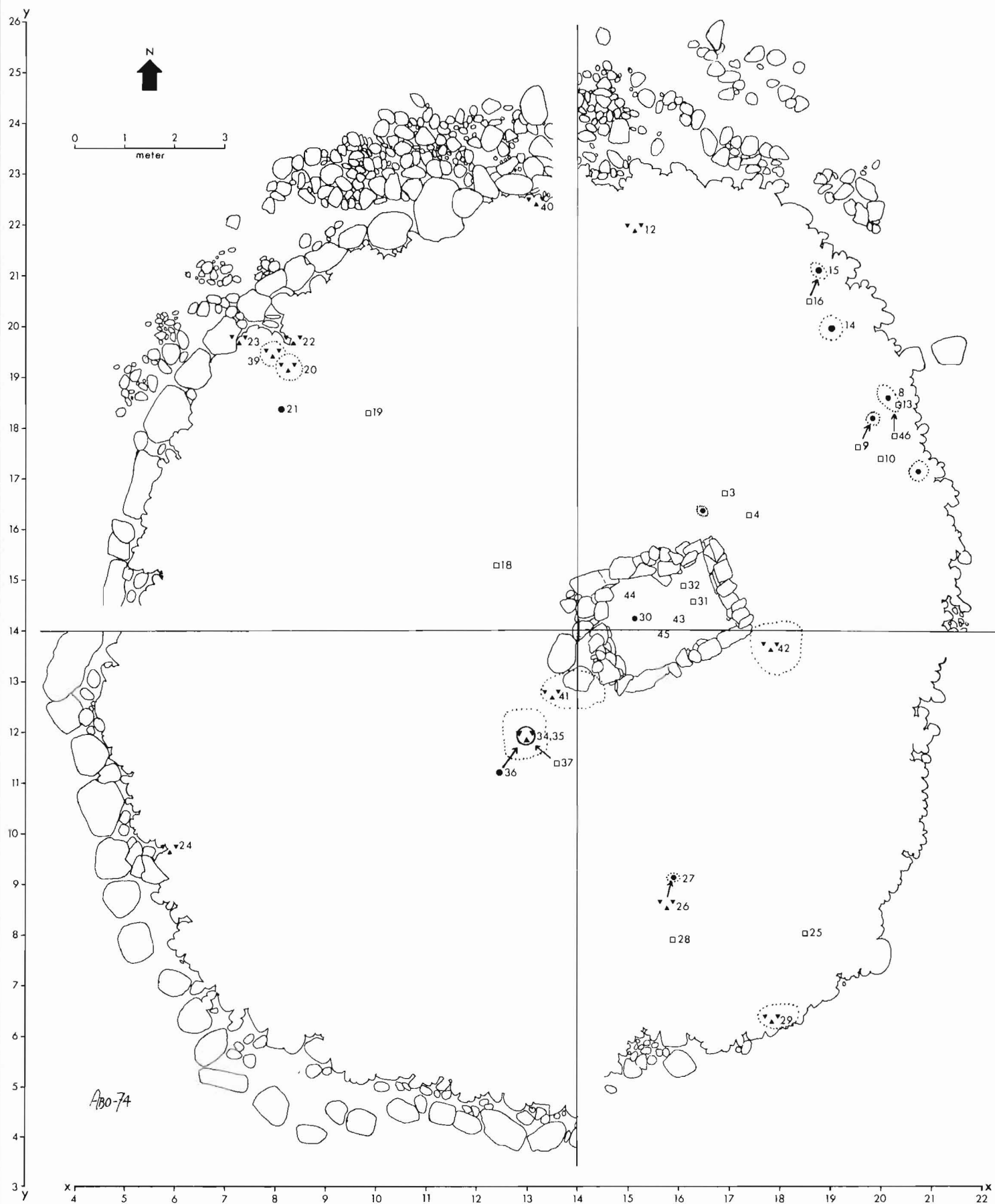

Fig.21. Funnkart. □ Jern ▲▲Brente bein. ● Trekull.

R A P P O R T

ARKEOLOGISK SERIE

1973

1. Løken, Trond: Utgravning av gravrøyser på Gullvik, Rømmen, Bjugn, Sør-Trøndelag.
2. Alterskjær, Kurt: Øvre Orkla 1973. Kvikne, Tynset, Hedmark., Arkeologisk forprosjekt.
3. Alterskjær, Kurt: Åbjøra 1973. Bindal, Nordland. Arkeologisk forprosjekt.
4. Alterskjær, Kurt: Øvre Glomma 1973. Røros, Sør-Trøndelag. Arkeologisk forprosjekt.
5. Jonsson, Birgitta: Utgravning av gravrøys på Ytre Midsund, Møre og Romsdal.
6. Jonsson, Birgitta: Utgravning av skadet gravhaug på Nedre Fisknes, Steinkjer, Nord-Trøndelag.
7. Jonsson, Birgitta: Undersøkelse av skjelettgrav etc. på Skei, Dønna, Nordland.

1974

1. Farbregd, Oddmund: To nordtrønderske båtgraver. Lø, Steinkjer, 1969. Haug, Verdal, 1970.
2. Bruen Olsen, Asle: Utgravning av gravhaug på Hynne, Levanger, Nord-Trøndelag.
3. Farbregd, O., Marstrander, S., Torgersen, J.: Bronsealders skjelettfunn på Sund, Inderøy, Nord-Trøndelag, på bakgrunn av andre skjelettfunn fra bronsealderen.

